

tienten i videst muligt omfang er informerede om patientens behandlingsplan. Det fremgår af regionernes psykiertiaftaler, at alle regioner arbejder med specifikke politikker, værdier og retningslinjer for inddragelse af pårørende til sindslidende i psykiatrien. Der arbejdes bl.a. med – det er et lidt fint ord – psykoedukation, altså undervisning af patienter og pårørende, netværksgrupper og specifikke tilbud til børn af psykisk syge.

Der er derfor allerede fra centralt hold og i forlængelse af den eksisterende lovgivning skabt rammer for hensigtsmæssig inddragelse af pårørende – naturligvis med respekt for patientens ret til selvbestemmelse, f.eks. hvis patienten ikke ønsker, at de pårørende skal inddrages. Men tilfredshedsundersøgelser har vist, at der er forskel på patienternes og de pårørendes tilfredshed med de psykiatriske afdelinger. Bl.a. derfor har Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse støttet et nationalt kvalitetsprojekt for pårørendearbejde i psykiatrien. Formålet med kvalitetsprojektet er at forbedre pårørendesamarbejdet i distriktspsykiatrien og på de psykiatriske sengeafsnit til gavn for patientbehandlingen ved at forbedre 1) informationen til de pårørende om patientens sygdom og behandling, 2) kontakten til de pårørende, 3) medinddragelse af de pårørende – og endelig støtte til de pårørende.

Det projekt ventes afsluttet med udgangen af juni 2009, og den viden og de erfaringer, som projektet vil give os, vil naturligvis kunne bruges som inspiration for regionernes og kommunernes fortsatte arbejde med at inddrage pårørende i både behandlingspsykiatrien og socialpsykiatrien, alt med det formål at sikre bedre behandlingsforløb for patienterne og større tilfredshed blandt de pårørende.

Med dette beslutningsforslag er der nemlig også lagt op til at pålægge kommunerne, altså socialpsykiatrien, at tilbyde undervisning, pårørendesamtaler og inddragelse i behandlingsplaner til pårørende til mennesker med sindslidelser. I en rapport fra 2001 om bedre samspil mellem tilbuddene i psykiatrien og socialpsykiatrien er det præciseret, at pårørende kan have flere vigtige roller, nemlig som videnbærere, koordinatore, hjælp-, støtte- eller omsorgsgivere og en vigtig del af den sindslidendes private sociale netværk. Den forståelse, har Velfærdsministeriet oplyst, er stadig omdrejningspunktet i socialpsykiatriens arbejde. Det er helt centralt i socialpsykiatrien, at pårørende inddrages som en ressource i den sociale indsats over for sindsliden-

de, men også her på den sindslidendes præmisser og efter samtykke.

Kl. 17:14

For at styrke de pårørendes rolle yder Velfærdsministeriet gennem satspuljen støtte til en række pårørendeforeninger, der bl.a. afholder kurser og yder rådgivning, hvilket giver pårørende mulighed for at møde andre i samme situation og derigennem skabe netværk med andre pårørende. Dermed gives den enkelte vigtig viden om det at udfylde rollen som pårørende til en sindslidende.

Jeg mener altså ikke, at vi har behov for at lovgive eller bør lovgive om inddragelse af pårørende til mennesker med sindslidelser. I stedet mener jeg, at vi skal sikre, at den viden og de erfaringer, vi i disse år høster om inddragelse af pårørende på hele det psykiatriske område, fremover skal anvendes til inspiration og yderligere styrkelse af inddragelse af de pårørende.

Rent faktisk vil vi konkret kunne anvende resultaterne og erfaringerne fra kvalitetsprojektet i forbindelse med en revision af Sundhedsstyrelsens vejledning om samarbejde og sundhedsaftaler. I en kommende revideret vejledning kan der derfor sættes endnu mere fokus på kommunernes og regionernes aftaler om en sammenhængende indsats for mennesker med sindslidelser, herunder inddragelse af de pårørende. Tak.

Kl. 17:15

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 17:15

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg er enormt glad for de ord, som ministeren bruger for at fortælle om, at tingene faktisk fungerer rigtig godt. Det er meget flotte ord, men virkeligheden er meget anderledes, end ministeren giver udtryk for. F.eks. viser en undersøgelse, at det i distriktspsykiatrien er 60 pct. af de pårørende, der føler, at de ikke, at de *slet* ikke, eller at de kun i mindre grad er blevet inddraget. Synes ministeren, det er tilfredsstillende, at det alene i distriktspsykiatrien er 60 pct. af de pårørende, som ikke føler, at deres ressourcer bliver udnyttet, eller at de bliver en del af løsningen, men mere bliver betragtet som en belastning end som en del af løsningen?

Kl. 17:16

Formanden:

Ministeren.